

100 x VES KUSTA TA

Vesa Salminen

Monexmedia Oy

Kirjoittajan aiempi tuotanto

- Nuori Otto Ville Kuusinen 1881-1920. Gummerus 1970
- Hongikon Nuorisoseura ry 70 vuotta - HoNsu ry 30 vuotta. Oy Sisä-Suomen kirjapaino 1978
- Kylästä kaupunkiin. Hongikon Nuorisoseura ry 1908-2008 – HoNsU ry 1948-2008.
Keuruun Laatusuunnitelma Oy 1908
- Nimeni on Susi, Reino Susi. Mediapinta Oy 2015
- Noidankivi. BoD Books on Demand 2016
- Ruostuneet raiteet. BoD Books on Demand 2017

100 x
VES
KUS
TA

Vesa Salminen

© 2017 Salminen, Vesa
Kustantaja: BoD Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD Books on Demand, Norderstedt, Saksa
Tuottaja: Monexmedia Oy
Kustannustoimitus: Itävä Oy
Ulkoasu: Elina Sukuvaara, Kronogra Tmi
ISBN: 978-951-568-451-6

Saatteeksi

Vesa Salminen on vinjetillä "Veskusta" ilahduttanut jo vuodesta 2006 Palokka-lehden lukijoita huumorintäyteisillä, pakinaluonteisilla kolumneillaan. Nyt noita iloitteluja on julkaistu Palokka-lehdessä jo yhteensä yli sata kertaa.

Veskun monia elämäalueita, usein urheilua käsittelevät tekstit ovat niin luettuja, että kun välillä on ollut jokin pieni tauko, on lukijoilta pian tullut tiedustelu: Mihin Vesku on hävinnyt?

Vesa Salminen on myös kirjailija. Häneltä on tähän mennessä ilmestynyt kaksi dekkaria ja yksi runokirja. Hän on myös kirjoittanut urheiluseurojen historiakirjoja.

On ilo olla julkaisemassa Vesa Salmisen Palokka-lehdessä julkaistuja tekstejä nyt kirjana.

Palokka 1.11. 2017

Erkki Keiskoski

Palokka-lehti

Monexmedia Oy

Sisällys

Palokan vuosi	9
Hyvät, pahat ja rumat	10
Vanhat toverit	11
Home sweet home	12
Aja hiljaa yli sillan	13
Ennen sauna ja sen jälkeen	14
Mä seuduilla näillä	15
Raivoajan tiellä	16
Joka toinen omaa.....	17
Sheriffi	18
Koiran kuolema.....	19
Kohtaloni – suomalainen	20
Tarinat tuulen.....	21
Joulu on taas ovela.....	22
Tytön päiväkirja	23
Talvi-iltain narinoita I.....	24
Talvi-iltain narinoita II.....	25
Talvi-iltain narinoita III eli opettajan orpo laulu	26
Talvi-iltain narinoita IV	27
Katkerä vanha mies	28
Vapaan tyylin talvi.....	29
Päin peetä ja Lipponen	30
Maailman nopein kansa.....	31
Missä on nainen?	32
Makkarata!.....	33
Kymmenen tipan mies	34
Jo on polveton olo.....	35
Harrastuskia	36
Ranskalaiset korot.....	37
Vuodet kielivät.....	38
Varkahissa.....	39
Syksy silloin ikkunaan... ..	40
Valtakunta hevosesta	41
Pussijuoksua.....	42
Pelko pois, Rosmarie!.....	43
90 vuoden tähden	44
Vielä kerran.....	45

Rukajärven tiellä	46
Kun ei enää muista mitä on unohtanut	47
Satujen saarella.....	48
Den glider inte in.....	49
Urheilumies mikä urheilumies	50
Hiekkaa laatikossa.....	51
Palkonkisteppailua.....	52
Nuorallatanssia.....	53
Tuuleeko idästä?	54
Dzei Dzei	55
Rector magnificus	56
Terve, terve ja terveisiä potkasta	57
Kirja jouluna 1953.....	58
Kaistoja tiellä.....	59
Perustetaan työryhmä.....	60
Kolumnistin kohtalo	61
Vihertävät koivut.....	62
Kuka on tuo mies	63
Pallon perässä.....	64
Vain purjehdus on tärkeää	65
Ken urhoist oli urhoisin	66
Det hundrar	67
Paas tollai	68
Joulunta	69
Vaativuutta kauhistaa	70
Rauta ei ramase	71
Väriä eteisessä	72
Unelmien pelikentät	73
Ajatteleppa ihan ite omalle kohalles	74
Sanasta miestä verkosta kalaa	75
Syksy vei, syksy vei maalarin	76
Hieman huputusta	77
Myskyn silmässä	78
Käärmeen nahkatakki	79
Ei tämä niin helppoa ole	80
Joulu saunassa.....	81
Rytmiä veressä	82

Julia ja susijengi	83
1944.....	84
Esseitä onko heitä	85
Nyt ei leikkaa	86
Kirjoittamisen kupla.....	87
The river Touru	88
Arvot ristissä.....	89
Kaljunka, Kaljunka!	90
Kuolleet solut	91
Ei ole ruuhkaa rannalla.....	92
Voi kuinka pieninä palasina onkaan... ..	93
Kullan kaipuu	94
Oi muistatko vielä ne virsut	95
Me ei olla sankareita kaikki	96
Inter arma silent leges.....	97
Lentävä kalakukko	98
Maailmassa on monta niin ihmeellistä asiaa	99
Oluesta virsi kaunis	100
April love	101
Parasta ennen.....	102
Hatarat linjat.....	103
Puolet kesästä Kuopion torilla	104
On maamme köyhä.....	105
Mitäs me kirjailijat	106
Voi niitä jouluja	107
Keitä me ollaan?	108
On se vaan sillä lailla.....	109
Vääräsääristä	110
Elämänkertymä	111
Oi niitä aikoja	112
Ikä on vain luku tai numeroita	113
Halla väliä.....	114
Syvällä kynnetään	115
Jos on kauneus katoavaista, niin on nopeuskin	116
Nyt en ymmärrä.....	117
Yhä lähtee	118

PALOKAN VUOSI

Olen asunut Palokassa kohta vuoden. En minä kaukaa tullut; Äänekoskelta vain enkä etäältä 20 vuotta sitten lähtenytään, jyvaskyläläinen kun olin. Yksin en toki kulkenut: Oli koira, poika ja vaimo matkassa. Koira kuoli aikanaan, poika muutti pois ja meni naimisiin, vaan vaimo on vielä.

Muutto Palokkaan oli lopulta harkittu teko, vaikka kaupunkiin teki aluksi mieli. Tiesin kuitenkin vanhastaan paljon seudun liikuntaystävällisyydestä ja palveluista. Niinpä Euromarket lisineen on tullut tutuksi kuin myös Touruvuori.

Jokunen vuosi sitten minua ei olisi saanut muuten kuin lahjomalla (esim. halpaolut) mihinkään isoon liikkeeseen. Nyt kuljen päivittäin Euromarketissa vaanien edullisimpia leipätarjouksia ja joskus pääsen vaimon näkemättä pelaamaan uhkapeliäkin – mutta vain eurolla, kesäsunnuntaisin kahdella.

Muuten! Palokka ja Äänekoskihan ovat maantieteellisesti hyvin lähellä toisiaan, mutta erojakin on. Täällä ollaan näet tavattoman innostuneita liikennelympyröistä. Esim. Rito-pohjantietä pääsee vain pätjän ja taas joutuu kieputtelemaan. Ikävintä on, että monet autoilijat eivät juuri viitsi vilkutella poistuessaan ympyrästä. Mitäpä suotta ilmoittelemaan, minne menee.

Mutta edellä mainittu on ehkä pienenpuoleinen epäkohta verrattuna muihin suurempiin, joita en tosin tässä äkkiseltään pysty sujuvasti keksimään. Ja kun Lepistökin lisäksi on tuttu mies. Siispä on palattava mielialheeseeni, liikuntaan.

Kaikkihan ovat liikkuheet jo ennen synty-määnsä. Ainakin äitini väitti minun tehneen niin ja kun olen kuullut saman muualtakin, kai

se on uskottava. Valitettavasti tässä jutussa on tarkoitus kirjoittaa Palokasta eikä siitä, kuinka minä opin konttaamaan yms. Ehkä tuosta aiheesta joskus myöhemmin.

Me tulimme Palokkaan loka-marraskuun vaihteessa. Oli kaunis syyspäivä. Muuttofirma hoiti ns. raskaan työn ja minä keskityin sohvalle istuen – sohva kannettiin sisään ensimmäiseksi – johtamaan operaatiota. Vaimo oli toisessa päässä hoitamassa omaa sektoriaan.

Palokka oli minulle tuttu pelipaikka kahden vuosikymmenen takaa, mutta siihenpä se tuttavuus sitten jäikin. Olihan tästä tullut ohi ajettua, mutta kaikki rakennettu oli kovasti uutta, kun lähemmin katseli. Ihmiset sen sijaan näyttivät aivan samanlaisilta kuin muuallakin. Se rauhoitti kummasti.

Paikalliseen kulttuuriin tutustuminen kävi nopeasti. Vaimo pureutui kaupalliseen, terveys- ja sosiaaliseen sekä sivistystarjontaan, minulle jäi vain erään pienen, mutta tärkeän osatoiminnon kartoittaminen. Liikuntapalvelut tutkimme yhdessä.

Touruvuoren pururata on kauniin kesän ansiosta ollut kuin toinen koti minulle. En ole kylläkään yöpynyt siellä, koska se on perheen toisen osapuolen asettama ehto. Tietysti muonituskin on kotona parempaa ja minulla on lisäksi vankka epäily siitä, ettei Touruvuoreen saa sytyttää nuotiota.

Tuosta tulikin mieleen, että moporevittely alueen kivituhkakentällä on ajattelematonta puuhaa. Ei kentän lanaus ole ilmaista, vaikka kunta sen omana työnä kaiketi tekee.

Eli kuten paljon käytetty sanonta kuuluu: ”Hyvin menee mutta menköön, kunhan vaan uimahalli tulisi, näkisi ja voittaisi.”

HYVÄT, PAHAT JA RUMAT

Otsikko on suoraan Clint Eastwoodin tähdittämästä italowesternistä ja edustaa sopivasti tämän jutun sisältöä. Filmi nimittäin oli niin hyvä, että se oli suorastaan paha. Näin sain sillan sille, mitä ajattelin kirjoittaa. Eli sekä somaa että rumaa.

Asuinympäristössäni Palokassa, erään kerrostaloryhmän pihapiirissä, on kehittynyt mainio miehinen tapakulttuurin muoto. Grillaataan makkaraa, kalaa ja syksymmällä ilmeisesti paahdetaan kastanjoita tai sitten jotakin muuta. En tiedä vielä mitä.

Sana "miehinen" voi olla tässä yhteydessä väärä ilmaisu, vaikka grillatun makkaran nautiskelu onkin mielletty miesten lajiksi. Tosi näet on, että nainen harvoin kysyy toiselta: "Montaks soit?" Ja saa vastauksen: "Yheksän!" Kyllä nainen ainakin teknisesti syö makkaraa kuin mies. Vai mitä?

Makkaratiimi koostuu valtaosin eläkkeellä olevista jäsenistä, joskin osa naisista käy vielä töissä.

Kotiaskareiden hoito on kaikille kuitenkin elintärkeää, jotta mies saa tilaisuuden lukea lehensä rauhassa, kuunnella lintujen laulua ja tulla valmiiseen pöytään. Kesällä mies voi muun lisäksi katsella vaikkapa tyttöjä. Minä en kylläkään tee niin, vaa puistelen mieluummin esimerkiksi mattoja.

Sitten ihan toiseen asiaan hetkeksi. Olen pitkillä retkilläni Touruvuoren maastossa kehittänyt sauvojen kanssa kävelehtimiseen jotakin uutta: Se on tasatyöntötyyli. Ruotsalainen hiihtäjä, Wassberg, toi murtomaahiihtoon "vassperin", minä taas loin sauvakävelyyn "vesperin."

Vesperi eroaa vassperista paitsi suksien osalta, myös siksi, että ensiksi mainitussa on

otettava väliaskel, jälkimmäisessä lykitään joka potkulla. Molemmat ovat erittäin raskaita tyyllilajeja, joskin vassperissa sukset helpottavat liukasta etenemistä. Vesperissä (johdannainen etunimestäni) taas pito on takuuvarma. Liekö oivallukseni uniikki...

Edellä oleva oli sitä hyvää ja nyt vähän pahaa, jopa rumaakin. Näin pysyn otsikossa. Vanhahkoon autoomme on nimittäin murtauduttu tänä kesänä kahdesti. Ensimmäinen keikka oli helppo, koska auton etuovi oli auki-HYPERLINK ". Korjausmiehen piti näet hakea auto. Pahimmolleen hän oli päivän myöhässä.

Autosta vietiin mittaritaulu, mutta muuten ei tehty ilkivaltaa. Ajaminen pari päivää ilman mittareita, vilkkuja ja valoja oli elämys. Erityisen vaikeaa oli, kun oikealle kääntyessä piti olla jatkovarsi ja sen päässä rukkanen, vasemmalle viittoiluun ylsi hyvin käsi.

Toinen murto tapahtui syyskuun alkupäivinä. Se saattoi olla harjoitusluontoinen, koska mitään ei viety. Käytetty tiirikka jäi auton lattialle ja toinen ovi puoliavoimeksi. Todennäköisesti puuhailijoille oli jostakin syystä tullut äkkilähtö ja operaatio oli jäänyt kesken.

Minusta tuollainen pimeydentyö toisen omaisuuden parissa on hyvin epäystävällistä ja epäeettistä, mutta en voi olla kiittämättä teitä siitä, että tiirikoitte juuri kuljettajan viereisen oven auki. Nyt lukko toimii myös avaimella. Piidän tiirikan muistona, ellei kukaan välttämättä halua hakea sitä minulta. Menestystä valitsemallanne uralla. - Pahassa oli hyvääkin.

Ja lopuksi pieni mietelause, en tiedä kenen: "Muista aina kaksi asiaa, mutta jos et muista, niin ei sitten." - Mitähän se tarkoittaa?

Teksti-iloittelija Vesa Salminen on vuodesta 2006,
vinjetillä "Veskusta"

VESKUSTA

julkaissut jo yli
sata kirjoitustaan Palokka-lehdessä.

Nyt Veskun Palokka-lehden huumorintäyteisistä
teksteistä on koottu kirja.

Vesa Salminen osoittaa kirjoituksillaan, ettei kaikkea
tarvitse ottaa niin vakavasti.

9 789515 684516

Monexmedia Oy